

DR. SZÁLA TÍMEA
ÜGYVÉD

Gödöllői Járásbíróság
5.Bpk.240/2022
- útján -
Alkotmánybíróság
részére

Tárgy: alkotmányjogi panasz benyújtása

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 0 1 7 2 4 - 0 / 2022

Érkezett: 2022 JÚL 22.

Példány: 1

Kezelőiroda:

Melléklet: 23 db

Alulírott dr. Szála Tímea ügyvéd (s [redacted]
[redacted] védencem, Ilcsik Sándor [redacted]

[redacted] elítelt képviseletében a mellékelt meghatalmazás (M/1.) alapján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz és kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.240/2022/2. számú végzése valamint a - védői és elítélti - fellebbezés folytán másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bpkf.681/2022/3. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességét - figyelemmel az Abtv. 27. §-ára - az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megállapítani és a hivatkozott bírósági határozatokat megsemmisíteni szíveskedjék az alábbi indokok alapján.

I. Az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági határozatok és előzményei

Védencem képviseletében eljárva a Budapesten, 2022. március 24. napján kelt ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítványomban (M/2) a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú összbüntetési ítéletének a hatályon kívül helyezése mellett az alábbi táblázatban feltüntetett ítéletek közül az 1-3. és a 6. szám alatti alapítélet összbüntetésbe foglalását kérttem az 1978. évi IV. törvény rendelkezései alapján.

elsőfokú bíróság	elkövetés i idő	elsőfokú ítélet kelte és ügyszáma	másodfokú bíróság	másodfokú ítélet kelte (jogerő) és ügyszáma	kiszabott büntetés mértéke	melyik Btk. hatálya alatt lett jogerős az ítélet	Van-e feltételes kedvezmény
------------------	-----------------	-----------------------------------	-------------------	---	----------------------------	--	-----------------------------

[redacted]							
------------	--	--	--	--	--	--	--

A 4. és 5. sorszám alatti alapítételek feltüntetésére kizárólag azért került sor, mert az elítélt 2019. október 29-én - védő igénybevétele nélkül, tehát személyesen eljárva - a fenti táblázatban megjelölt 1-5. sorszám alatti részletezett 5 alapítélet összbüntetésbe foglalását kérte a Járásbíróságtól, mely körülmény alapvető jelentőséggel bír a jelen ügyben.

Védencem jelenleg is tölti a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú összbüntetési ítéletével megállapított 5 év tartamú szabadságvesztés büntetését és még végrehajtásra vár a 6. sorszám alatt részletezett ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetés is. A büntetések töltése folyamatos.

A fent hivatkozottak szerint az általam 2022. március 24. napján a Be. 840. §-a alapján előterjesztett ismételt összbüntetési eljárás előzménye a **Gödöllői Járásbíróság jelen alkotmányjogi panaszhoz M/3. alatt csatolt 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítélete**, melyben az összbüntetésbe foglalásról és az összbüntetés tartamáról sem a törvénynek megfelelően rendelkezett a Járásbíróság.

Ilcsik Sándor elítélt 2019. október 29. napján **kizárólag a fenti táblázatban részletezett 1-5. sorszám alatti 5 alapítéletet összbüntetésbe foglalását kérte** a Járásbíróságtól. A 4. és 5. sorszám alatti két alapítéletet a Váci Járásbíróság a 2013. július 16. napján kelt 1.Beü.90/2013/6. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta, majd a Budapest Környéki Törvényszék az **M/4. alatt csatolt 1.Bkf.730/2013/5. sorszámú végzésével** az összbüntetés tartamát 2 év 4 hónap 15 napra mérsékelte.

Védencemnek az 1-5. sorszám alatti alapítételek összbüntetésbe foglalását célzó indítványát a Gödöllői Járásbíróság az 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú végzésével rendhagyó módon - jogi álláspontom szerint törvenyszerűen - bíratta el akkor, amikor **az elítélt erre irányuló kérelmének, illetve hozzájárulása beszerzésének hiányában** kizárólag az 1-3. sorszám alatti alapítételeket összbüntetésbe foglalta, az összbüntetés tartamát 5 év szabadságvesztésben határozta meg, majd pedig a **4. és 5. sorszám alatti alapítételek vonatkozásában (5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítélet 2. oldal (1)-(2) bekezdés)** az elítéltnak az 1-3. sorszám alatti alapítételekkel való összbüntetésbe foglalás iránti kérelmét elutasította.

Már itt szükséges megjegyezni, hogy az elítélt soha nem kérte a Gödöllői Járásbíróságtól, hogy csak az 1-3. sorszám alatti alapítételeket foglalja összbüntetésbe, hanem kizárólag a táblázatban szereplő 1-5. sorszám alatti alapítételek összbüntetésbe foglalását kérte, ezért iratellenes az 5.Bpk.442/2019/8. számú ítélet 3. oldal (6) bekezdésében rögzített megállapítás, miszerint Ilcsik Sándor az 1-3. sorszám alatti 3 jogerős elítélés összbüntetésbe foglalását kérte.

A Gödöllői Járásbíróság az 5.Bpk.442/2019/8. számú ítéletében rögzítette, hogy áttanulmányozta a priuszlapot, így a Járásbíróságnak 2019. december 16-án, az ítélet meghozatalának napján észnie kellett, hogy Ilcsik Sándort a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. október 17-én 1 év börtön fokozatban végrehajtani rendelt szabadságvesztés büntetésre ítélte, ezen cselekmény elkövetési ideje 2014. február 10. Ezt az elítélést a táblázat 6. pontja tartalmazza. Látható, hogy a 6. sorszámú ítélet az 1-3. sorszám alatti ítéletekkel mind az 1978. évi IV. törvény (régi Btk.), mind a Btk. szabályai szerint kvázi halmazban áll és az összbüntetés feltételei fennállnak, tehát a Gödöllői Járásbíróság ahelyett, hogy az elítéltet tájékoztatta volna, hogy az általa indítványozott 5 alapítélet összbüntetésbe foglalására nincs törvényes lehetőség, ugyanakkor az 1-3. sorszám alatti alapítételek és az elítélt által eredetileg összbüntetésbe foglalni nem kért 6. sorszám alatti alapítélet összbüntetésbe foglalásának nincs törvényi akadálya, ezért nyilatkozzon, hogy kéri-e az 1-3. és a 6. sorszám alatti alapítételek összbüntetésbe foglalását, és ha nem kéri vagy nyilatkozatot nem tesz, akkor a rendelkezésre álló adatok alapján az elítéltnak az 1-5. sorszám alatti alapítételek összbüntetésbe

foglalására irányuló indítványa elutasításra kerül, ehelyett az elítélt számára kifejezetten hátrányos és törvénytörő ítéletet hozott, amikor az elítélt kérelmének és hozzájárulása beszerzésének hiányában az 1-3. sorszám alatti alapítéleteket összbüntetésbe foglalta és mivel a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontja szerint nem foglalható összbüntetésbe a korábban már összbüntetésbe foglalt büntetés, ezért a Járásbíróság téves döntésének eredményeként a 6. sorszám alatt részletezett alapítélet nem került összbüntetésbe foglalásra, tehát védcemnek ezen egy év szabadságvesztés büntetést annak ellenére kellene letöltenie, hogy ez az alapítélet az 1-3. sorszám alatti alapítéletekkel maradéktalanul összbüntethető mind a régi Btk., mind pedig az új Btk. alapján.

Figyelemre méltó az is, hogy bár az 1-3. sorszám alatti alapítéletekkel elbírált cselekmények mindegyikének elkövetési ideje a régi Btk. hatálya alá esik (2010 március -2011. november 26.), a Járásbíróság semmilyen értékelő tevékenységet nem végzett tekintetben, hogy az elítélre a régi Btk. vagy a Btk. szabályai tartalmaznak kedvezőbb szabályokat. A Járásbíróság a következő téves álláspontra helyezkedett az 5.Bpk.442/2019/8. ítéletének 5. oldal utolsó előtti bekezdésében: „Tény, hogy a 10/2018. számú AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és az egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 3. §-a alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette. Ez azonban a jelen konkrét ügyben nem eredményezett olyan jogszabályi környezetet, mely megteremtené a 4. és az 5. pontban feltüntetett ítélet jelen, 1., 2. és 3. pontban írt alapítéletekkel való összbüntetésbe foglalását.” Tehát látható, hogy a Járásbíróság nem is vizsgálta, hogy az általa jogszabálysértő módon összbüntetésbe foglalt 1-3. sorszám alatti ítéletek tekintetében alkalmazható lenne-e az összbüntetésbe foglalás során az 1978. évi IV. törvény.

Amikor védcem a határozat kézhezvételét követően észlelte, hogy milyen kedvezőtlen helyzetbe is került, fellebbezést jelentett be a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. számú ítélete ellen, összbüntetési kérelmét visszavonta, mivel az elsőfokú bíróság nem a legkedvezőbb ítéletet hozta meg számára.

Az elítélt fellebbezése folytán eljáró **Budapest Környéki Törvényszék az M/5. sorszám alatt csatolt 5.Bpkf.125/2020/3.** sorszámú végzésével a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. számú ítéletét helybenhagyta. Ebben a végzésben a másodfokú bíróság annyiban foglalkozott az alkalmazandó Btk. kérdésével, hogy a másodfokú végzés 2. oldal utolsó bekezdésében kifejtette: *„Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a megállapításra is, hogy az 1., 2., és 3. pontban írt alapítéletekkel kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalásának a Btk. 93. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételei fennállnak. Ezen ítéletek kihirdetése minden esetben 2013. július 1. utáni, így az összbüntetésbe foglalás során kizárólag a Btk. szabályai alkalmazhatóak.”* Értelemszerűen nem az ítéletek kihirdetése, hanem a jogerőre emelkedése 2013. július 1. utáni.

Ezt követően védcem - mivel a 6. sorszámú, egyben időben legkésőbbi ítéletét a Pesti Központi Kerületi Bíróság hozta - így a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz címzett és oda 2020. október 2-án érkezett beadványában - melyet a Pesti Központi Kerületi Bíróság helyesen a Gödöllői Járásbíróságra továbbított - a táblázatban feltüntetett 6 alapítélet összbüntetését kérte (lényegében ismételt összbüntetési eljárás lefolytatását kérte), azonban a **Gödöllői Járásbíróság az M/6. szám alatt csatolt 5.Bpk.503/2020/4. számú végzésével az elítélt 1-6. sorszám alatti alapítélet összbüntetésbe foglalására irányuló kérelmét elutasította.** Sajnálatosan a Járásbíróság ebben az elutasító végzésben a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontjában foglalt szabályra hivatkozik, ugyanakkor a Járásbíróság volt az, aki az elítélt kérelme nélkül az 1-3. sorszám alatti alapítéleteket összbüntetésbe foglalta. A Járásbíróság sajnálatos módon ekkor sem észlelte, hogy korábban nem a törvénynek megfelelő határozatot hozott, holott a Be. 840. § szerint a bíróság hivatalból is hatályon kívül helyezheti az összbüntetési eljárásban meghozott határozatát.

Védcem fellebbezéssel élt a végzés ellen, melyet a Budapest Környéki Törvényszék az M/7. sorszám alatt csatolt 5.Bpkf.1471/2020/3. sorszámú végzésével bíralt el és a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.503/2020/4. sorszámú végzését helybenhagyta. Külön kiemelendő a másodfokú végzés 3. oldal (1) bekezdésében rögzített okfejtés: *„A 6. sorszámú ítélet, valamint az 1., 2. és 3. sorszám alatti ítéletek között mind a quasi halmazati viszony, mind a folyamatos töltés megállapítható, azonban ezek az ítéletek a Btk. hatálybalépését (2013. július 1. napja) követően emelkedtek jogerőre, így az összbüntetésbe foglalásra a Btk. szabályai irányadók, az 1978. évi IV. törvény alkalmazása - az Alkotmánybíróság határozataira is figyelemmel - fel sem merülhet.”*

Védcem a kialakult, rá nézve rendkívül hátrányos helyzetbe belenyugodni nem tudott, így a Kúriához fordult. Az M/8. sorszám alatt csatolt Bfv II 757/2020/2. sorszámú, 2020. október 19-én kelt végzésével a Kúria az Ilcsik Sándor terhelt összbüntetési ügyében a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. számú ítélete valamint a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bpkf.125/2020/3. számú végzése ellen a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt - mint törvényben kizártat - elutasította.

Védencem ezt követően **2021. február 8. napján ismét** a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú összbüntetési ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 5.Bpkf.125/2020/3. számú végzésének hatályon kívül helyezésére tett indítványt, melyet az M/9. sorszám alatt csatolt 5.Bpk.136/2021/2. sorszámú végzésével a Gödöllői Járásbíróság elutasított. Ebben a végzésében a 3. oldal utolsó előtti bekezdésben a Járásbíróság rögzítette, hogy az 5.Bpk.442/2019/8. számú összbüntetési ítélete törvényes, annak hatályon kívül helyezésére nincs indok, ezért a vádlott Be. 840. § alapján előterjesztett hatályon kívül helyezés iránti indítványát elutasította.

Ilcsik Sándor fellebbezést jelentett be a végzés ellen, azonban a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.136/2021/2. sorszámú végzését az M/10. sorszám alatt csatolt 3.Bpkf.530/2021/3. sorszámú végzésével a Budapest Környéki Törvényszék helybenhagyta. Ebben a határozatban lényegében csak az került rögzítésre a (4) bekezdésből álló indokolásba, hogy az elsőfokú bíróság részletes indokai adta döntésének, döntése törvényes és indokolt.

Végül védencem 2021. október 2-án előterjesztett indítványában ugyancsak a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú összbüntetési ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 5.Bpkf.125/2020/3. számú végzésének hatályon kívül helyezésére tett indítványt, melyet a Gödöllői Járásbíróság az M/11. sorszám alatt csatolt 5.Bpk.703/2021/2. sorszámú végzésével érdemi indokolás nélkül elutasított, egyben tájékoztatta az elítéltet, hogy amennyiben ő vagy megbízása alapján meghatalmazottja ismételten összbüntetési kérelmet terjeszt elő ezen elítélések kapcsán, a bíróság a kérelem elbírálását mellőzi és az elítéltet a Be. 80. § (3) bekezdése értelmében rendbírsággal sújthatja.

A végzés ellen Ilcsik Sándor fellebbezést jelentett be és a Budapest Környéki Törvényszék az M/12. sorszám alatt csatolt 3.Bpkf.1718/2021/3. sorszámú végzésével a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.703/2021/2. sorszámú végzését helybenhagyta és megállapította, hogy Ilcsik Sándor elítélt a kérelmében semmi olyan körülményt nem hozott fel, amely az összbüntetésbe foglalásra irányuló eljárás ismételt lefolytatását indokolná, az elsőfokú bíróság döntése törvényes és indokolt.

Ilyen terjedelmes előzménysorozat után keresett meg védencem a képviselőtének ellátására. A rendelkezésre álló iratanyagot részletesen áttanulmányoztam és abból megállapítható volt számomra, hogy a Be. 840. § alapján több okból is indokolt az ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítvány előterjesztése, mivel a Gödöllői Járásbíróság az összbüntetésbe foglalásról és az összbüntetés tartamáról nem a törvénynek megfelelően rendelkezett.

Az M/2. sorszám alatt csatolt ismételt összbüntetésbe foglalás iránti kérelmemet a Gödöllői Járásbíróság az M/13. sorszám alatt csatolt - jelen alkotmányjogi panasszal érintett - 5.Bpk.240/2022/2. sorszámú végzésével érdemi indokolás nélkül elutasította. Emellett Ilcsik Sándor elítélt tekintetében 250.000.- Ft rendbírságot szabott ki, melyet meg nem fizetése esetén 50 nap elzárásra kell átváltoztatni.

Ebben a végzésében a Gödöllői Járásbíróság több időt fordított arra, hogy az elítélt előzményi kérelmeit és az eljáró bíróságok határozatait feltüntesse, mint arra, hogy a meghatalmazott védő által előadott érveket megvizsgálva érdemben döntsön az előterjesztett kérelemről. Beadványom olyan részletes indokolást tartalmazott az alkalmazandó Btk. megválasztása, illetve az elítélt hozzájárulása beszerzésének hiánya folytán, hogy semmiképpen sem állapítható meg, hogy beadványom az elítélt által korábban benyújtottakkal azonos tartalommal került volna előterjesztésre, így álláspontom szerint az elsőfokú bíróságnak azt érdemben vizsgálnia kellett volna és indokolt határozatot kellett volna hoznia.

Ehhez képest nemcsak érdemi indokolás nélkül utasította el a Járásbíróság a meghatalmazott védő beadványát, hanem valóban példátlan módon 250.000.- Ft rendbírsággal is sújtotta védencemet, amelynél méltánytalanabb döntést a Járásbíróság nem is hozhatott volna.

A Gödöllői Járásbíróság az 5.Bpk.240/2022/2. sorszámú végzés 3. oldal (7) bekezdésében azt rögzítette, hogy: „*Arra tekintettel, hogy a rendbírság kiszabásának lehetőségére való korábbi figyelmeztetést figyelmen kívül hagyva adott Ilcsik Sándor elítélt meghatalmazást 2022. február 14-én ügyvéd részére összbüntetési eljárás lefolytatása kapcsán kérelem előterjesztésére és **a védő ismételten azonos tartalmú indítványt terjesztett elő**, a bíróság az elítéltet a Be. 80. § (3) bekezdés és a 127. § (1) bekezdés figyelembe vételével rendbírsággal sújtotta.*”

A Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.240/2022/2. sorszámú, alaptörvény-ellenes és jogszabálysértő végzése ellen fellebbezéssel éltem, fellebbezésem M/14. sorszám alatt kerül csatolásra.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság az 5.Bpkf.681/2022/3. sorszámú (M/15. sorszám alatt csatolt) végzésével az Ilcsik Sándor elítelt összbüntetési ügyében a Gödöllői Járásbíróság 2022. április 1. napján kelt 5.Bpk.240/2022/2. számú végzését helybenhagyta azzal, hogy az ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítványt a táblázat 1-3. és 6. sorszám alatt részletezett alapítéletekkel kiszabott büntetések vonatkozásában tekinti elutasítottnak.

A másodfokú bíróság az 5.Bpkf.681/2022/3. számú végzésében lényegében teljes mértékben osztotta a főügyészség átiratában foglaltakat, egyben figyelemre méltó és fontos megállapításokat is tett a végzés 4. oldal utolsó bekezdésében valamint az 5. oldal (4) bekezdésében. Eszerint: A másodfokú bíróság a védő fellebbezésében hivatkozottakkal szemben - maradéktalanul osztva a főügyészség által kifejtetteket - megjegyzi, hogy **az elítelt eredetileg valóban 5 alapítélettel kiszabott büntetés összbüntetésbe foglalását kérte, melyből három büntetés került összbüntetésbe foglalásra.** A Be. 839. § (3) bekezdése értelmében az összbüntetési eljárás lefolytatásához - kivéve, ha azt az elítelt indítványozta - az elítelt indítványát be kell szerezni. (Itt szükséges megjegyezni, hogy a jogszabály szövegét helyesen idézve nem az elítelt indítványát, hanem az elítelt hozzájárulását kell beszerezni) **A törvény azonban nem ró olyan kötelezettséget a bíróságra, hogy amennyiben valamennyi, az elítelt indítványában szereplő büntetés nem foglalható összbüntetésbe, akkor a lehetséges variációkról az elíteltet tájékoztatva a bíróság újabb hozzájárulást szerezzen be.** (?) Azzal, hogy az elítelt indítványát előterjesztette, **lényegében** (?) hozzájárulását adta ahhoz is, hogy a bíróság azon - az indítványban szereplő - büntetéseket foglalja összbüntetésbe, amelyek tekintetében annak törvényi feltételei fennállnak. Ugyancsak nem terheli tájékoztatási kötelezettség a bíróságot arra vonatkozóan sem, hogy az elítelt indítványában nem szereplő további büntetések tekintetében felhívja az elíteltet arra, hogy esetlegesen annak összbüntetésbe foglalását kéri-e. És végül: Az elsőfokú bíróság a Be. 80. § (3) bekezdése alapján okszerűen döntött az elítelttel szemben - korábbi tájékoztatását követő - rendbírsággal sújtásáról is. Az elítelt által sorozatosan, azonos tartalommal előterjesztett indítványok - amelyek minden esetben új eljárást generálnak - a bíróságnak különleges eljárás keretében folyamatosan foglalkoznia kell, alkalmas az eljárás elhúzására. A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban is osztotta a főügyészségnek az átiratban kifejtett indokait.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bpk.681/2022/3. számú, 2022. május 12. napján kelt végzését 2022. május 13. napján vettem kézhez, így a jelen alkotmányjogi panasz benyújtására az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett jogerős döntés kézhezvételét követő 60 napon belül kerül sor.

II. A megsemmisíteni kért bírósági határozatokkal megsértett alaptörvényi rendelkezések

- Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti Magyarország független, demokratikus jogállam.
- Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdése szerint Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.
- Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.
- Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. - Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.
- Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül elintézzék. **A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.**
- Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági vagy más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.
- Alaptörvény 28. cikk szerint A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló

javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

- III. Az eljárás megindításának indokai és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege

Álláspontom szerint egyértelműen megállapítható, hogy a megsemmisíteni kért, a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.240/2022/2. sorszámú végzése valamint az ezen végzést helybenhagyó, a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bpkf.681/2022/3. sorszámú végzése alaptörvény-ellenesek és jogszabálysértőek.

Ilicsik Sándor elítélt a táblázatban 1-5. sorszám alatti alapítételek összbüntetésbe foglalását kérte a Gödöllői Járásbíróságtól a régi Btk. szabályainak alkalmazása mellett. Ilicsik Sándor pontosan tisztában volt azzal, hogy a 6. sorszám alatt részletezett alapítélet összbüntetésbe foglalását nem kérte, de ennek az volt az oka, hogy ő úgy ítélte meg, hogy a legkedvezőbb helyzetbe akkor kerül, ha az 1-5. sorszám alatti ítételek összbüntetésbe foglalását kéri a régi Btk. szabályai alapján. Ugyan a 4. és 5. sorszámú alapítételeket a Váci Járásbíróság még 2013. július 16. napján összbüntetésbe foglalta, de a régi Btk. szabályai lehetővé tették az alapítételekre való visszatérést. Tehát akkor, amikor az elítélt 5 alapítélet összbüntetésbe foglalását kérte a bíróságtól, álláspontom szerint nem kellett reáisan számolnia azzal, hogy minden előzmény nélkül kap egy összbüntetési ítéletet, amelyben a Járásbíróság az ötből három alapítéletet összbüntetésbe foglalt anélkül, hogy ő az indítványozta volna vagy ahhoz hozzájárult volna, előidézve azt a helyzetet, hogy a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontjára figyelemmel ez a három összbüntetésbe foglalt ítélet más büntetéssel már nem foglalható összbüntetésbe. Ezért az elítélt fellebbezést jelentett be a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítélete ellen és próbálta indítványát visszavonni is, mert azt nagyon gyorsan felismerte, hogy a Járásbíróság által hozott döntés számára rendkívül hátrányos. A hátrány lényege egyértelműen a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontjában keresendő. A 2013. július 1. napjától hatályos Btk. összbüntetésre vonatkozó szigorúbb rendelkezései tették szükségessé azt, hogy ugyanezen a napon a Be. 574. § (4) bekezdése is módosításra került akként, hogy az összbüntetési eljárás lefolytatásához - kivéve, ha azt az elítélt indítványozta - az elítélt hozzájárulását minden esetben be kell szerezni.

A 2017. évi XC. törvény 839. § (3) bekezdése lényegében ugyanezt a jogszabálysöveget tartalmazza, a jogalkotói cél pedig pontosan az volt, hogy mivel a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontja szerint nem foglalható összbüntetésbe a korábban összbüntetésbe foglalt büntetés, ezért minden esetben be kell szerezni az elítélt hozzájárulását, ha a bíróság olyan módon kívánja az összbüntetést elvégezni, ahogy azt az elítélt eredetileg nem indítványozta. Teljesen téves tehát a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróságnak az alkotmányjogi panasszal szintén érintett 5.Bpkf.681/2022/3. sorszámú végzésének 4. oldal utolsó bekezdésében kifejtett azon okfejtése, hogy azzal, hogy az elítélt indítványát előterjesztette, "lényegében" hozzájárulását adta ahhoz is, hogy a bíróság azon - az indítványban szereplő - büntetéseket foglalja összbüntetésbe, amelyek tekintetében annak törvényi feltételei fennállnak.

A másodfokú bíróság fenti okfejtése a Btk. 93. § (4) bekezdésének a) pontja valamint a Be. 839. § (3) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel sérti a jogbiztonságot. Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam. **A jogállamiság konkrét alkotmányossági mércét jelent, normatív tartalommal bír. A jogállamiság szorosan összefügg a jogbiztonság követelményével. A jogbiztonság a jogállamiság immanens tartalma.**

Az Alkotmánybíróság számos határozatában foglalkozott a jogállamiság és a jogbiztonság kérdésével. Az Alkotmánybíróság a 11/1992 (III.5.) AB határozatában kifejtette, hogy a jogállamiság és a jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák. Ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.

Minderre figyelemmel álláspontom szerint az elítélt alappal bízhatott abban, hogy az előterjesztett kérelmét fogja elbírálni a bíróság és még ha kiragadásra is kerülne a kérelemből az 1-3. sorszám alatti alapítélet, azok esetében is csak az elítélt kifejezett hozzájárulásával hozható összbüntetési ítélet pontosan azon szigorú szabály okán, hogy ezen büntetések már nem foglalhatók ismét összbüntetésbe.

A Járásbíróság akkor járt volna el helyesen, ha az elítéltet tájékoztatja arról, hogy az indítványában előterjesztett 5 alapítélet összbüntetésbe foglalására nincs lehetőség, kifejtve annak jogi indokait, és tájékoztatni az elítéltet arról, hogy a kérelmében feltüntetett 1-3. szám alatti ítélet összbüntetésbe foglalható, annak jogszabályi feltételei fennállnak,

és amennyiben a Járásbíróság áttekintette az elítélt bünygyi nyilvántartási adatait, akkor megállapíthatta, hogy az elítéltnak van még egy olyan jogerős szabadságvesztés büntetése (6. sorszám alatti ítélet), amely az elítélt kérelmében feltüntetett 1-3. szám alatti alapítéletekkel quasi halmazatban áll, és mivel a már összbüntetésbe foglalt büntetések nem foglalhatók ismét összbüntetésbe, ezért az elítélt számára az a legkedvezőbb, ha a 6. sorszám alatti alapítélet tekintetében is megadja a hozzájárulást a Járásbíróság részére, hogy a 6. szám alatti ítélettel kiszabott büntetést az 1-3. szám alatti ítéletekkel kiszabott büntetésekkel összbüntetésbe foglalja. Amennyiben az elítélt ezen tartalommal az összbüntetésbe foglalást nem kéri, hanem fenntartja az eredeti kérelmében foglaltak szerint az 5 alapítélet összbüntetésbe foglalására irányuló indítványát, úgy a bíróságnak tájékoztatnia kellett volna az elítéltet, hogy az 5 alapítélet összbüntetésbe foglalása iránti indítványa elutasításra fog kerülni.

A bíróságok tájékoztatási kötelezettsége nemcsak a jogállamiság és jogbiztonság elvéből vezethető le. A Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 39. § (1) bekezdés c) pontja szerint a terhelt jogosult arra, hogy a büntetőeljárás jogairól és kötelességeiről a bíróságtól, az ügyészségtől és a nyomozó hatóságtól felvilágosítást kapjon.

Jelen esetben azzal, hogy a Járásbíróság elmulasztotta a terhelt hozzájárulásának beszerzését ahhoz, hogy az eredeti kérelmében nem szereplő módon kizárólag az 1-3. sorszám alatti alapítéleteket foglalja összbüntetésbe, így a 6. sorszámú alapítélet annak ellenére nem került összbüntetésbe foglalásra, hogy az 1-3. sorszám alatti ítéletekkel teljes quasi halmazatban áll. A Járásbíróság az ugyancsak alaptörvény-ellenes 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítéletével korlátozta a terhelt jogát annak megválasztásában, hogy esetében milyen jogerős szabadságvesztés büntetések kerüljenek összbüntetésbe foglalásra. Fel sem merülhet, hogy az elítélt azzal, hogy 5 alapítélet tekintetében terjesztette elő az indítványát, "lényegében" hozzájárulását adta volna ahhoz is, hogy a bíróság csak azon indítványban szereplő büntetéseket foglalja összbüntetésbe, amelyek tekintetében annak törvényi előfeltételei fennállnak. Álláspontom szerint jelen esetben olyan súlyos jogsértés történt, amely kizárólag a Be. 840. §-ában szabályozott ismételt összbüntetési eljárás keretében orvosolható.

Az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdése szerint Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz. Figyelemmel arra, hogy az összbüntetés, mint jogintézmény lényege pontosan az, hogy lehetőség szerint kiküszöbölje mindazon hátrányokat, amik az elítéltet azáltal sújtják, hogy cselekményei nem egy eljárásban kerültek elbírálásra, az teljesen egyértelműen megállapítható, hogy ez a joghátrány a legnagyobb tartamú szabadságvesztés büntetés változatlanul maradása mellett a kisebb tartamú szabadságvesztés büntetések valamilyen mértékű elengedésével orvosolható. Ilcsik Sándor esetében ugyanakkor az a helyzet állt elő a Gödöllői Járásbíróság eljárásnak eredményeként, hogy a 6. sorszámú ítélettel kiszabott büntetéséből semmilyen tartam nem kerülhet elengedésre, a jelenlegi helyzetben ezen 6. sorszámú ítéletét kedvezmény nélkül ki kell töltenie, vagyis sérül a szabadsághoz való joga, hiszen az Alaptörvénnyel és a hatályos jogszabályokkal összhangban álló összbüntetési ítélet meghozatala esetén jóval rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetést kellene letöltenie.

Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és **törvényben meghatározott eljárás alapján** megfosztani. A fent hivatkozottak szerint ugyanakkor a Be. 839. § (3) bekezdésében egyértelműen részletezett eljárási szabály megsértésével hozta meg a Gödöllői Járásbíróság az 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítéletét és hozta kedvezőtlen helyzetet az elítéltet, megfosztva őt annak lehetőségétől, hogy a 6. sorszámú alapítélet utóbb az 1-3. sorszám alatti alapítéletekkel összbüntetésbe foglalható legyen.

A Gödöllői Járásbíróság az 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítéletében nem végezte el annak vizsgálatát, hogy az elítéltre nézve a régi Btk. vagy az új Btk. szabályai tartalmaznak-e kedvezőbb szabályokat.

A fenti előzmények ismeretében tehát az látható, hogy az elítélt azt követően, hogy a Gödöllői Járásbíróság az 5.Bpk.442/2019/8. számú ítéletét meghozta és az jogerőre emelkedett, először a táblázatban szereplő hat alapítélet ismételt összbüntetésbe foglalását kérte, majd a Kúriához fordult és annak eredménytelensége után még két alkalommal terjesztett elő indítványt a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítéletének és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bpkf.125/2020/3. számú végzésének hatályon kívül helyezésére.

Az iratok áttekintését követően kizárólag azért fogadtam el az elítélt felkérését a képviselőt ellátására, mivel a Gödöllői Járásbíróság az 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítéletében az összbüntetésbe foglalásról és annak tartamáról nem a törvénynek megfelelően rendelkezett és nem végezte el az alkalmazandó Büntető Törvénykönyv tekintetében azt a vizsgálatot, hogy a régi Btk. vagy a Btk. tartalmaz-e az elítélt számára kedvezőbb szabályokat, és nem szerezte be az elítélt hozzájárulását az 1-3. sorszám alatti alapítéletek összbüntetésbe foglalásához.

Figyelemmel arra, hogy az ismételt összbüntetési eljárás lefolytatására irányuló indítványomat megelőzően sem az első-, sem a másodfokú határozatokban érdemi indokolás nem került kifejtésre, hogy melyik Büntető Törvénykönyv szabályai a kedvezőbbek az elítélre nézve, ezért alappal bíztam abban, hogy a Gödöllői Járásbíróság indítványomnak helyt adva a Be. 840. § alapján az 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú ítéletet hatályon kívül helyezi, megnyilatkoztatja az elítéltet, hogy hozzájárul-e az 1-3. és 6. sorszám alatti ítéletek összbüntetésbe foglalásához és a régi Btk. összbüntetésre vonatkozó szabályainak alkalmazásával a kisebb tartamú büntetések 3/4-ed része elengedésre kerülhet.

Ennek ellenére a Járásbíróság indítványomat érdemi indokolás nélkül elutasította, mely álláspontom szerint ugyancsak sérti a jogbiztonság elvét. A Be. 80. § (1) bekezdés d) pontja szerint a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság **a korábbival azonos tartalmú, alaptalan indítványt** vagy joghatás kiváltását célzó nyilatkozatot. A Be. 840. § alapján előterjesztett ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítványom nem volt sem a korábbival (az elítélt általi előterjesztéssel) azonos tartalmú, sem nem volt alaptalan. Az Alaptörvényben és a hatályos jogszabályoknak megfelelően megalapozott indítványt terjesztettem elő, amelyet a Járásbíróság érdemi indokolás nélkül elutasított.

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül elintézzék. **A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Figyelemmel arra, hogy a Be. 80. § (1) bekezdés d) pontjában foglaltak nem állapíthatók meg, így a Járásbíróságnak indítványommal érdemben foglalkoznia kellett volna és amennyiben az indítvány elutasítása mellett dönt, úgy az indítványomban foglalt érveket számba véve köteles lett volna ezen döntését megindokolni, ez azonban elmaradt. A Járásbíróság a Be. 80. § (3) bekezdésében foglaltakra alapítottan törvénysértően rendelkezett a rendbíróság kiszabásáról, mivel az elítélt a jogszabályban biztosított jogát egyrészt nem visszaélészerűen, másrészt eljárás elhúzódsát nem eredményező módon gyakorolta. Sajnos hosszabb idő telt el, amíg az elítélt védőt bízott meg a képviseliet elállásával, azonban vele szemben a rendbíróság kiszabása semmilyen módon nem indokolható.**

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság határozatából hiányzó indokolást, a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság sem pótolhatja. Az 5.Bpkf.681/2022/3. számú végzésben a másodfokú bíróság annyiban pontosította a Járásbíróság döntését, hogy a védői indítványt az 1-3. és 6. sorszám alatti ítéletekkel kiszabott büntetések vonatkozásában tekinti elutasítottnak. A másodfokú bíróság rendhagyó álláspontja szerint az elítélt által sorozatosan azonos tartalommal előterjesztett indítványok minden esetben új eljárást generálnak, és ezekkel a bíróságoknak különleges eljárás keretében folyamatosan foglalkoznia kell, és ez alkalmas az eljárás elhúzására.

A Pest Megyei Főügyészség Bf.901/2022. számú átiratát M/16. sorszám alatt kizárólag azért csatolom az alkotmányjogi panaszhoz, hogy az Alkotmánybíróság áttekinthesse, milyen álláspontot fejtett ki jelen ügyben a Főügyészség.

A Főügyészség a rendbíróság kiszabása kapcsán teljesen tévesen a következőkre mutatott rá: A jelen döntés jelentősége - és nézetem szerint értéke - azonban éppen abban áll, hogy előremutató, és a bíróság valamint a bírói döntésekre kifejtett szakmai-jogi álláspont tekintélyét szolgáló, így éppen, hogy példaadó jelentősége lehet.

Óhatatlanul vizsgálni szükséges, hogy vajon a helytelen, számos - mindenkire nézve kötelező - Alkotmánybírósági határozatban kimunkált jogi állásponttal teljesen ellentétes bírói döntések milyen tekintélyt jelképeznek és mennyiben példaadóak. Hogy fordulhat elő az, hogy többek között az Alkotmánybíróság 10/2018 (VII. 18.) számú AB határozatában, a 3360/2018 (XI. 28.) AB határozatban, az 1/2020 (I. 2.) számú AB határozatában foglalt iránymutatások és jogértelmezések ellenére a jelen ügyben eljáró Járásbíróság ezen jogkérdéssel nem foglalkozik, míg a Budapest Környéki Törvényszék rögzíti, hogy bár az 1-3. sorszám alatti alapítéletekkel elbírált cselekmények elkövetési ideje a régi Btk. hatálya alá esik, azonban mivel a határozatok 2013. július 1. napja után emelkedtek jogerőre, ezért az összbüntetésbe foglalás során **kizárólag** a Btk. szabályai alkalmazhatóak.

Az Alaptörvény 28. cikk szerint A bíróságok a jogalkalmazás során **a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.** Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Erre figyelemmel álláspontom szerint helytállóan terjesztettem elő a Gödöllői Járásbíróság előtt a Be. 840. § alapján az ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítványt, hiszen a Járásbíróság nem szerezte be az 1-3. alapítéletek vonatkozásában az elítélt hozzájárulását, nem vizsgálta azt sem, hogy melyik Btk. szabályai kedvezőbbek az elítélre nézve, és ennek ellenére

indítványomat érdemi indokolás nélkül elutasította, melyet a Budapest Környéki Törvényszék az 5.Bpkf.681/2022/3. sorszámú végzésével helyben hagyott.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági vagy más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A csatolt iratanyag alapján valóban megállapítható, hogy az elítélt 2021. február 8-án és 2021. október 2-án ugyanolyan tartalommal terjesztett elő ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítványt, ugyanakkor a jogorvoslathoz való jogra figyelemmel kérelmeit abban bízva terjesztette elő, hogy a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. sorszámú, alaptörvény-ellenes és jogszabálysértő ítélete hatályon kívül helyezésre kerülhet és az őt ért joghátrány az 1-3. és 6. sorszám alatti alapítéletekkel kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalásával kiküszöbölhető, erre azonban nem került sor és a Járásbíróság a jogerős szabadságvesztés büntetését töltő és így jövdelemmel nem rendelkező elítéltet 250.000.- Ft rendbírsággal sújtotta.

IV. Indokolás arra nézve, hogy a hivatkozott bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

A jogállamiság elvéből levezethető, kibontható a jogbiztonság elve. Jelen ügyben a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírósági határozatok azért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, mivel amennyiben egy büntető ügyben észlelésre kerül, hogy az eljáró bíróság az összbüntetésről vagy annak tartamáról nem vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett, akkor az erre vonatkozó indítvány alapján a bíróságok kötelesek eljárni, az előterjesztett indítványt megvizsgálni, érdemben elbírálni és kötelesek a döntésüket megindokolni, amennyiben a Be. 80. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt ok nem áll fenn, vagyis nem a korábbival azonos tartalmú és alaptalan indítvány kerül előterjesztésre, bár még ebben az esetben is az érdemi indokolás nélküli elutasítás lehetőségét rögzíti a jogszabály, vagyis a bíróság az ilyen indítványt elutasíthatja, nem pedig elutasítja, de ugyanez elmondható a rendbírság kiszabásáról is, a bíróság rendbírsággal sújthatja az ismételt alaptalan indítványt előterjesztőt, az erre vonatkozó figyelmeztetést követően, de csak abban az esetben, ha az indítvány előterjesztése az eljárás elhúzására alkalmas.

Álláspontom szerint a Gödöllői Járásbíróság akkor járt volna el az Alaptörvényben és a hatályos jogszabályokban foglaltaknak megfelelően, ha a védői indítványt megvizsgálja (mint amely nem azonos tartalmú és álláspontom szerint nem alaptalan) és azt érdemi indokolással ellátott határozatával elbírálja. Figyelemmel arra, hogy a terheltnek a jogállamiság elvéből is levezethetően joga van bírósághoz fordulni és a védő által előterjesztett indítvány az eljárás elhúzására semmilyen módon nem alkalmas, így a rendbírság kiszabásának helye nem volt, az elítéltet a Járásbíróság még annál is hátrányosabb helyzetbe hozta, mint amibe azáltal került, hogy a Járásbíróság nem szerezte be a hozzájárulását a terhelt által nem indítványozott, a táblázat 1-3. sorszám alatti ítéleteinek összbüntetésbe foglalását megelőzően.

Az Alaptörvény 28. cikk szerint A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.** Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Jelen esetben ha el lehetne fogadni azt, hogy amennyiben az elítélt 5 alapítélet összbüntetésbe foglalását kéri, akkor ezt lényegében (!) úgy kell tekinteni, mint hozzájárulását adta volna ahhoz, hogy a bíróság ezek közül csak azon ítéletek vonatkozásában döntsön - az elítélt külön megnyilatkozata nélkül - amelyek tekintetében az összbüntetésbe foglalás jogszabályi feltételei fennállnak, úgy ez a fajta értelmezés nemcsak a józan észnek, de a jogalkotói akaratnak is ellentmond, hiszen pontosan azért vezette be a jogalkotó az elítélt hozzájárulásának beszerzésén alapuló eljárásjogi garanciát, hogy valóban csak azon ítéletek kerüljenek összbüntetésbe foglalásra, amelyeket az elítélt kifejezetten kér vagy amelyek összbüntetésbe foglalásához kifejezetten hozzájárul.

Jelen esetben az elítélt azt feltételezte, hogy akkor kerül a legkedvezőbb helyzet, ha az 1-5. sorszám alatti ítéletek összbüntetésbe foglalását kéri, de nyilvánvalóan nem járult volna hozzá ahhoz, hogy a bíróság az 1-3. sorszám alatti ítéleteket összbüntetésbe foglalja, hiszen a korábban már összbüntetésbe foglalt büntetések nem foglalhatóak ismét összbüntetésbe és nemcsak elvárható a bíróságoktól, hanem álláspontom szerint a terhelt jogairól való tájékoztatáshoz való jogából levezethető módon kötelezettsége is a bíróságoknak, hogy a terhelt bűnügyi nyilvántartási adatait áttekintve tájékoztassák az elítéltet arról, hogy milyen jogerős ítéletek összbüntetésbe foglalására van törvényi lehetőség.

Az általam eddig tapasztaltak szerint a bíróságok minden esetben így jártak el és eleget tettek tájékoztatási kötelezettségüknek és amennyiben az elítélt érdemben nem nyilatkozik, úgy az eredeti kérelem elutasításáról szükséges dönten, ha az összbüntetésbe foglalás törvényi feltételei az elítélt által indítványozott és általa megjelölt alapítételek esetében maradéktalanul nem állnak fenn.

Figyelemmel arra, hogy az 1-3. sorszám alatti alapítéletekkel elbírált cselekmények elkövetési ideje minden esetben a régi Btk. hatálya alá esik, így önmagában az a körülmény, hogy a Járásbíróság nem végezte el a Btk. 2. §-a szerinti vizsgálatot, alapot ad a Be. 840. §-a szerint ismételt összbüntetési eljárás lefolytatására, hiszen ahogy a 10/2018 (VII. 18.) számú AB határozat (78) bekezdése rögzíti: azon elítéltek esetében pedig, akiknek a jogerős ítéleteit a megsemmisített rendelkezés alkalmazásával a bíróságok összbüntetésbe foglalták, és így a büntetésük súlyosabb lett, mintha annak tartamát a megsemmisített rendelkezés alkalmazása nélkül állapították volna meg, az Alkotmánybíróság - amennyiben az egyéb törvényi feltételek teljesülnek - indokoltan tartja az összbüntetési eljárás megengedését az új Be. 840. § alapján a Btkátm. 3. §-a, azaz a releváns törvényi rendelkezés megsemmisítésére tekintettel.

A Gödöllői Járásbíróság tehát a Be. 840. § alapján előterjesztett ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítványomat tévesen indokolás nélkül elutasította és az elítéltet 250.000.- Ft rendbírsággal sújtotta.

Az Alkotmánybíróság az Abh1. határozatában kimunkálta, hogy a Btkátm. 3. §-a miért nem áll összhangban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített **jogállamiság követelményével. A jogállamiságból fakadó követelmény a jogbiztonság és a nulla poena sine lege praevia jogelv, vagyis senkit nem lehet olyan jogszabályi rendelkezés alapján büntetéssel sújtani, amely a cselekmény elkövetésekor még nem volt hatályos.** Jelen esetben ugyanakkor mégis ez történt, ugyanis a bíróság a Btk. rendelkezéseinek alkalmazásával kizárta annak a lehetőségét, hogy az elítélt vonatkozásában az 1978. évi IV. törvény rendelkezései kerüljenek alkalmazásra, holott az alapítéletekkel elbírált cselekmények elkövetési idején (2010. márciustól-2011. novemberig) a Btk. rendelkezései és az utóbb megsemmisített Btkátm. 3. §-a még nem léptek hatályba, ugyanakkor a bíróság az elítélt vonatkozásában korábban is és jelenleg is mindenfajta mérlegelési tevékenység nélkül a Btk. és lényegében a megsemmisített Btkátm. 3. §-át alkalmazta. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményéből levezethető módon **a sérelmezett bírósági döntések álláspontom szerint sértik a jogbiztonságot, a kiszámíthatóság garanciáját és a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmát.**

A 6. sorszámú alapítélettel elbírált cselekmény elkövetése ideje ugyan a Btk. hatálya alá esik, ugyanakkor az összbüntetésbe foglalás feltételei ezen alapítélet esetében is maradéktalanul fennállnak mind a régi Btk. és az új Btk. alapján is.

Fentiekből egyértelműen levezethető, hogy az Alkotmánybíróság a lehető legkörültekintőbben vizsgálta az összbüntetésbe foglalással kapcsolatban felmerülő jogelveket és mutatott rá arra, hogy a bíróságok kötelesek lefolytatni a Btk. 2. §-a szerinti vizsgálatot, amikor az ítéletek között van olyan, amely alapjául szolgáló cselekmény elkövetési ideje a régi Btk. hatálya idejére esik, a bíróságok jogalkalmazása során csak ez az értelmezés áll összhangban a hatályos jogszabályok céljával és az Alaptörvénnyel.

Az Alaptörvény IV. cikk. (1) bekezdésében foglalt rendelkezést azáltal is sérti a hivatkozott bírói döntés, hogy az elítélt jelenleg olyan jogerős szabadságvesztés büntetést tölt, amelynél büntetése a régi Btk. szabályainak alkalmazása mellett kevesebb tartamban is megállapítható lenne és valóban lehetőség lenne mindazon sérelmei kiküszöbölésére illetve enyhítésére, amelyet az elítélt sajnos azáltal szenved el, hogy cselekményei nem egy eljárásban kerültek elbírálásra, ennek ellenére a Járásbíróság a védői indítványt az 5.Bpk.240/2022/2. sorszámú végzésével érdemi indokolás nélkül elutasította.

Az Ábtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Jelen esetben mindkét feltétel megállapítható, mivel nemcsak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, hanem a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság az 5.Bpkf.681/2022/3. számú végzésben tévesen azt is rögzítette, hogy azzal, hogy az elítélt indítványát előterjesztette, lényegében hozzájárulását adta ahhoz is, hogy a bíróság csak azon - az indítványban szereplő - büntetéseket foglalja összbüntetésbe, amelyek tekintetében annak törvényi feltételei fennállnak. Ez a téves megállapítás ugyanakkor alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés is egyben, mivel az eljáró bíróságok számára iránymutatásul szolgálhat, mivel ez a fajta jogértelmezés tévesen tágan értelmezi az elítélt

hozzájárulásának jogintézményét, amelyet minden esetben, amikor a bíróság nem az elítélt eredeti kérelmében foglaltak szerint határoz, garanciális jelleggel be kell szerezni, mivel a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontja szerint nem foglajható összbüntetésbe a korábban már összbüntetésbe foglalt büntetés.

Figyelemmel a jelen alkotmányjogi panaszban előadott körülményekre az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánybíróságnak tehát abban a kérdésben is állást kell foglalnia, hogy az összbüntetési kérelmek tekintetében az elítéltek eredetileg előterjesztett kérelme tekinthető-e olyan hozzájárulásnak, hogy az eredeti kérelemtől eltérően és az elítélt tájékoztatása vagy előzetes hozzájárulásának beszerzése nélkül a bíróság csak azon alapítételeket foglalja összbüntetésbe, amelyek tekintetében annak törvényi feltétele fennáll. Ez a fajta kiterjesztő értelmezés sérti a jogbiztonság elvét és védelem esetében olyan mértékben hátrányos, hogy annak a Be. 840. §-a alapján lefolytatandó ismételt összbüntetési eljárásban történő orvoslása elengedhetetlenül szükséges.

Fent előadottakra figyelemmel kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.240/2022/2. számú végzése valamint a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 5.Bpkf.681/2022/3. számú végzése aiptörvény-ellenességét megállapítani és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a döntéseket megsemmisíteni sziveskedjék.

Az Alkotmánybíróság hatásköre az Abtv. 27. §-án alapul, miszerint Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

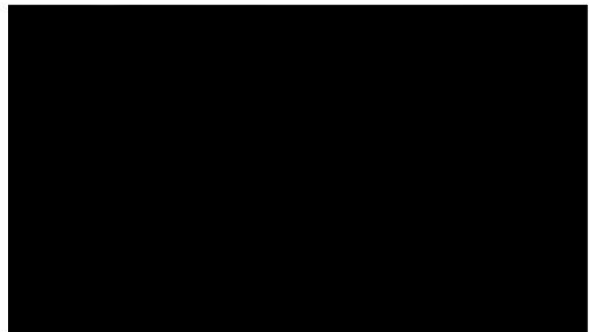
Az indítványozó és védője a sérelmezett elsőbírói döntés ellen a fellebbezést bejelentette, melyet a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság elbírált, így a jogorvoslati lehetőségek kimerítése megtörtént, mivel sem további rendes vagy rendkívüli jogorvoslatnak a sérelmezett, ismételt összbüntetésbe foglalásra vonatkozó indítványt érdemi indokolás nélkül elutasító jogerős bírói döntés ellen nincs helye.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság az 5.Bpkf.681/2022/3. számú jogerős végzését 2022. május 12. napján megtartott tanácsülésen hozta meg, melynek részemre történő kézbesítésére 2022. május 13-án került sor, így a jelen alkotmányjogi panasz benyújtására az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 30. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett jogerős döntés kézbesítését követő 60 napon belül kerül sor akként, hogy a panasz és mellékleteinek benyújtása az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján az elsőfokon eljáró bíróság részére történik, amely az Abtv. 53. § (3) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt továbbítja az Alkotmánybíróság részére.

Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, így illeték lerovására nem kerül sor.

Budapest, 2022. július 8.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- Ügyvédi meghatalmazás M/1.
- Eljáró ügyvéd Budapesten, 2022. március 24. napján kelt ismételt összbüntetésbe foglalás iránti indítványa M/2.
- Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.442/2019/8. számú ítélete M/3.
- Budapest Környéki Törvényszék 1.Bkf.730/2013/5. sorszámú végzése M/4.
- Budapest Környéki Törvényszék 5.Bpkf.125/2020/3. sorszámú végzése M/5.
- Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.503/2020/4. számú végzése M/6.

- Budapest Környéki Törvényszék 5.Bpkf.1471/2020/3. számú végzése M/7.
- Kúria Bfv.II.757/2020/2. számú végzése M/8.
- Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.136/2021/2. sorszámú végzése M/9.
- Budapest Környéki Törvényszék 3.Bpkf.530/2021/3. sorszámú végzése M/10.
- Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.703/2021/2. sorszámú végzése M/11.
- Budapest Környéki Törvényszék 3.Bpkf.1718/2021/3. sorszámú végzése M/12.
- **Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.240/2022/2. sorszámú végzése M/13.**
- **A Gödöllői Járásbíróság 5.Bpk.240/2022/2. sorszámú végzése ellen bejelentett védői fellebbezés M/14.**
- **Budapest Környéki Törvényszék 5.Bpkf.681/2022/3. sorszámú végzése M/15.**
- Pest Megyei Főügyészség Bf.901/2022. számú átirata M/16.